

Asia: VN/33762/2023

Arviointimuistio terveydensuojelulainsäädännön kokonaisuudistusta varten

Lausunnonantajan lausunto

Yleistä arviointimuistiosta

Lausunnonle toimitetussa arviointimuistiossa on esitetty pykäläkohtaisesti kehitysehdotuksia ja niistä valtaosa on erittäin hyviä ja perusteltuja asioita, jotka on tarpeen huomioida lainsäädännön uudistusprosessissa.

Luku 1 - Taustaa kokonaisuudistuksesta

Nykyinen terveydensuojelulaki tuli voimaan vuonna 1995, jonka jälkeen lainsäädännössä ja terveydensuojelun toimintaympäristössä on tapahtunut runsaasti merkittäviä muutoksia. Nykyisessä lainsäädännössä käytetyt termit ovat vanhentuneita ja väljästi kuvattuja. On erittäin tervetullutta uudistaa terveydensuojelulaki vastaamaan nykyistä lainsäädäntötapaa sekä vallitsevaa toimintaympäristöä. Samalla tulisi myös selkeyttää terveydensuojelulain yhdyspintoja muihin siihen liittyviin lakeihin nähden ja selkeyttää terveydensuojeluviranomaisen toimivallan suhdetta muiden viranomaisten toimivaltaan.

Luku 2 - Nykytilan kuvaus

Viranhaltijoiden osaamisvaatimukset ovat ajan kuluessa merkittävästi lisääntyneet ja tehtävät monimuotoistuneet. Mikäli terveydensuojelun resurssit halutaan säilyttää tai jopa vahvistaa niitä, tulisi tämä kuvata selkeästi myös lainsäädännössä.

Yleistä

-

Luku 1 - Yleiset säännökset

3.2 Luku 1 – yleiset säännökset

Yhtenä lain tavoitteena on nostettu esiin terveyden edistäminen, jota voidaan pitää kannatettavana tavoitteena. Tässä yhteydessä nostetaan esille terveydensuojeluviranomaisen osallistuminen kaavoitus-, ympäristö- ja rakennuslupaprosesseihin. Yhteistyö eri viranomaisten kanssa on tärkeää ja se nostetaan esille arviointimuistiossa myös useissa muissa yhteyksissä. Yhteistyörakenteiden ja -

käytäntöjen luomista ei tulisi jättää pelkästään terveydensuojeluviranomaisen vastuulle vaan vastaava ajatus tai velvoite tulisi saada myös muita viranomaisia ohjaavaan lainsäädäntöön.

Terveydensuojeluviranomainen ei paikallista valvontaa suorittaessa voi myöskään toimia pelkästään tiedon välittäjänä muille viranomaisille vaan tiedon välittyminen ja yhteistyö tulisi olla kahdensuuntaista. Tämä voi olla haastavaa esim. kuluttajaturvallisuuden osalta, missä valvontaa suoritetaan erilaisissa hallintorakenteissa. Viranomaisyhteistyöstä tulisi antaa kansallista ohjausta kaikille viranomaisille, mikäli asiaa ei huomioida laajemmin eri toimialojen lainsäädännössä.

Yhteistyön kehittämiseen eri viranomaisten kanssa pätee jo aiemmin esitetty huomio, että asiassa tulisi osoittaa vastuuta yhdenvertaisesti myös muille toimijoille heidän toimintaansa ohjaavassa lainsäädännössä. Tehtävää ei tule osoittaa pelkästään kunnan terveydensuojeluviranomaisen vastuulle.

Luku 2 - Viranomaiset ja niiden tehtävät

3.3 Luku 2 – Viranomaiset ja niiden tehtävät

Lainsäädännössä tulisi antaa aikataulu keskusviranomaisten ja kuntaviranomaisten laatimalle valvontaohjelmalle ja sen voimassaolokaudelle. Siinä tulisi huomioida päätöksenteon aikataulu kunnissa esimerkiksi vuoden lopussa. Käytännössä valtakunnalliset suunnitelmat ovat valmistuneet usein melko myöhään, eikä kuntien omalle valmistelulle jää sen jälkeen riittävästi aikaa.

Valvontasuunnitelmien esitetty arvioinnin tarkkuuden kevennys on myös perusteltua. Valtakunnallisesti käytössä olevaa Vati-tietojärjestelmää tulisi kehittää niin, että se olisi paremmin hyödynnettävissä arvioinnissa.

Toimivallan delegointimahdollisuus viranhaltijoille tulisi esittää lainsäädännössä yksiselitteisesti. Laissa tulee erikeen mainita mitä tehtäviä ei ole mahdollista delegoida monijäseniseltä toimielimeltä virnahaltijalle.

Terveydensuojeluviranomaisen rooli ja toimivalta tulisi esittää yksiselitteisesti häiriö- ja epidemiatilanteiden osalta sekä varmistaa valvonnan toimivuus myös poikkeusoloissa.

Lupa- ja valvontavirastolle esitetty määräystenantovaltuus, jolla viraston antamat ohjeet saadaan myös oikeudellisesti sitoviksi, helpottaisi paljon työtä kuntatasolla ja vähentäisi viranhaltijoiden vastuulle jäävää tulkintaa. Sen sijaan Lupa- ja valvontaviraston toimivalta ei tulisi olla päällekkäistä kunnan viranomaisten toimivallan kanssa. Lupa- ja valvontavirasto voisi puuttua valvontaan vain, jos se toteaa kunnan valvontatoimenpiteet riittämättömiksi. Valvontavastuu on ensisijaisesti kunnallisella viranomaisella.

Terveysnsuojelulain on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2027 ja Lupa- ja valvontavirasto aloittaa toimintansa 1.1.2026. Käytännössä uusi virasto ei välttämättä ehdi saada valmiiksi kaikkea sille osoitettua ohjaustarvetta ensimmäisen toimintavuotensa aikana. Valvonnassa ei saisi tulla tilannetta, jossa tarvittava keskusviranomaisen ohjaus viivästyy ja harkinta valvonnassa jää kunnan viranomaisten vastuulle.

Terveysvalvonnoille esitetty velvollisuus tavoitettavuudesta virka-ajan ulkopuolella on asian kannalta hyvä, mutta aiheuttaa paikallisesti toteutettuna yksiköille kuluja ja on hankala järjestää käytännössä. Päivystystä on syytä arvioida suhteessa järjestelmästä aiheutuviin kustannuksiin ja ympärivuorokautisen tavoitettavuuden todelliseen tarpeeseen. Yksiköiden välinen yhteistyö päivystyksessä vähentää kyllä kustannuksia, mutta esim. vaaratiedotteen antamisen osalta on päivystäjän kuitenkin tavoitettava ko. valvontayksikön viranhaltija, jolle on delegoitu päätösvalta vaaratiedotteen antamiseen. Kun viranhaltijat valvontayksiköissä ovat vahvasti erikoistuneet eri ympäristöterveydenhuollon tehtävien hoitamiseen, tarjoaisi päivystys lähinnä kanavan toimijoille viranomaisten tavoittamiseen. Päivystäjän tehtäväksi jäisi sitten sisäisesti tavoittaa ko. asiasta vastaava viranhaltija ja/tai esihenkilö. Mikäli päivystykseen päädytään, tulisi toteutustavasta riippuen myös viranomaisten toimivaltuudet eri valvonta-alueilla selvittää ja kirjata lainsäädäntöön.

Luku 4 - Ilmoituksenvarainen toiminta

3.4 Luku 4 – Ilmoituksenvarainen toiminta

Ilmoitusvelvollisuutta koskevat kehitysesitykset ovat pääosin kannatettavia. On perusteltua luokitella toimintoja riskien perusteella suuren, kohtalaisen ja vähäisen riskin kohteisiin mutta tämä järjestely edellyttäisi Lupa- ja valvontaviraston tekemää yksiselitteistä riskinarviointiohjetta, joka tulisi kirjata lakiin. Luokittelusta tulisi myös kuulla valvontaviranomaisia ennen ohjeen käyttöönottoa. Kohtalaisen riskin kohteiden osalta päätöksen kuulumisesta valvontaan jättäminen paikallisen valvontaviranomaisen tapauskohtaiseen harkintaan ei lisää valvonnan yhdenmukaisuutta valtakunnallisesti.

Riskiluokittelun rajapinnoissa on paljon haastavia kohteita kuten kosmetologinen toiminta ja lyhytaikainen majoitus, joiden valvonnassa on havaittu paljon terveyshaittaakin aiheuttavia puutteita. Käytännössä haittailmoitusta palveluista ei juurikaan tehdä. Mikäli valvontaa on tarkoitus kohdentaa näiden ilmoitusten perusteella, tulisi valtakunnallisesti järjestää kuluttajien tiedossa oleva kanava ilmoitusten tekemiselle ja viestiä mahdollisuudesta ilmoituksen tekemiseen.

Ilmoitusvelvollisuus on myös hyvä keino saada tietoa valvonta-alueen toimijoista. Suurin osa valvontayksiköistä on seudullisia, eikä valvonnassa pystytä kattavasti seuraamaan esim. uusien toimijoiden ilmoittelua koko valvonta-alueella. Valvontaviranomaisen kohderekisteriä käytettiin hyväksi mm. covid-pandemian yhteydessä rajoitusten noudattamisen valvonnassa. Ilmoitusvelvollisuutta ei tulisi rajoittaa nykyisestä, koska kattava kohderekisteri mahdollistaa valvonnan tarvittaessa, esim. hätiötilanteissa. Ilmoituksen tekeminen ei suoraan tarkoita säännöllisen valvonnan piiriin kuulumista.

Terveystensuojelulain kokonaisuudistuksen yhteydessä painotetaan vahvasti toimijan vastuuta ja omavalvontaa. Tässä yhteydessä olisi hyvä tarkastella sähköisen tai kirjallisen omavalvonnan palauttamista pakolliseksi terveystensuojelulain mukaisille toimijoille. Tämä helpottaisi monien kohdetyyppien valvonnassa muun muassa hygieniariskien todentamista ja helpottaisi myös toimijoille annettavaa neuvontaa ja ohjausta. Käytännön työssä on havaittu runsaasti vakaviakin terveystensuriskejä erityisesti pienimuotoisessa kosmetologisessa toiminnassa, jossa ei ole kirjallista omavalvontaa ja toimijan osaaminen hygieenisissä toimintatavoissa on vähäistä.

Luku 5 - Talousvesi ja lämmin käyttövesi

3.5 Luku 5 -Talousvesi ja lämmin käyttövesi

Pienten talousvesiyksiköiden lainsäädännön pitämistä erillään juomavesidirektiivin soveltamisalaan kuuluvan talousveden soveltamisalasta on kannatettava linjaus. Samoin olisi tässä yhteydessä perusteltua keventää nykyisten pienten ostovesilaitosten valvontaa. Osto- ja myyjäosapuolille tulisi asettaa lainsäädännössä tietojensaanti ja yhteistyövelvoite. Valvontayksiköille tulisi valvonnan osalta jättää harkintamahdollisuus ostovesilaitosten valvonnan toteutustavoista. Pienessä asetuksessa olevien molempien ehtojen täyttymisen edellyttäminen olisi järkevää, koska nyt ison asetuksen piiriin voi kuulua sellaisia laitoksia, jotka toimittavat vettä alle 10 m³/vrk, mutta käyttäjämäärä voi kausiluonteisesti olla yli 50 hlö.

Lakiuudistuksessa tulisi keventää hallinnollista taakkaa ja luopua edellytyksestä tehdä hallinnollinen päätös, mikäli elintarvikehuoneiston tai julkisen tai kaupallisen toimijan kaivovettä valvotaan pienten yksiköiden talousvesiasetuksen mukaan. Valvontaan sovellettava asetus voitaneen todeta esim. tarkastuspöytäkirjassa.

Lakiuudistuksessa tulisi huomioida digitaalisuuden tuomat mahdollisuudet toiminnan kehittämisessä. Esimerkiksi pienten laitosten riskinarviointi/-hallintasuunnitelma olisi perusteltua toteuttaa nettipohjaisena työkaluna kuten WSP mutta paljon yksinkertaisempana versiona. Tämä helpottaisi sekä toimijoiden että terveystensvalvonnan työtä sekä parantaisi tietoturvallisuutta, kun asiakirjoja ei tarvitsisi lähettää suojaamattomilla yhteyksillä liitetiedostoina. Esimerkiksi useilla pienillä vesiosuuskuntatoimijoilla sekä tietotekninen osaaminen ja laitteet voivat olla vanhentuneita. Yleisesti koko talousvesitoiminta kuuluu kriittisen infran piiriin, jonka takia olisi perusteltua ottaa tämäntyyppisten asioiden tietoturvalliseen käsittelyyn kantaa myös uudessa terveystensuojelulaissa.

Pienten yksiköiden talousvesiasetus tulisi uudistaa kokonaisuudessaan.

Esitetty suunnitelmallisen viranomaisnäytteenoton ulkoistaminen ei ole tarpeellista. Tähän voidaan laissa antaa mahdollisuus, mutta ei ole perusteltua purkaa monissa valvontayksiköissä hyvin ja kustannustehokkaasti toimivia järjestelmiä. Näytteenoton ulkoistaminen laajoilla valvonta-alueilla ei ole kustannustehokasta ja valvontayksiköiden tulee voida itse päättää näytteenoton toteutustavasta resurssiensa puitteissa. Yksiköiden näytteenotto myös ylläpitää viranhaltijoiden käytännön

osaamista näytteenottotyössä. Näytteenottoon esitetty osaamisvaatimus myös viranhaltijoille on hyvä kehitysehdotus, mutta tällä ei tulisi luoda mitään koulutuksen tai sertifiointin rahastusjärjestelmää vaan työnantajan tulisi voida ratkaista miten osaaminen varmistetaan.

Ensisijaisten tilojen legionellavalvonta tulee kuulumaan jatkossakin terveydensuojelulain piiriin. Pätevyysvaatimukset henkilöille tai tahoille, jotka ovat päteviä tekemään ensisijaisina tiloina käytettävien rakennusten vesilaitteistojen riskinarviointeja, olisi tärkeä tarkentaa lainsäädännöllä, koska ilman sääntelyä on suuri riski, että arviointeja tehdään hintakilpailulla ja puutteellisella osaamisella.

Luku 6 - Jätteet ja jätevedet

3.6 Luku 6 - Jätteet ja jätevedet

Jätteiden ja jätevesien hallinnan osalta terveydensuojelu- ja ympäristöviranomaisten toimivaltaa, yhteistoimintaa sekä määräysten antamista on syytä selkeyttää lainsäädännössä.

Kiinteistökohtaisten jätevesijärjestelmien rakennusluvista esitetään rakennusvalvonnalle velvoitetta pyytää lausunto terveydensuojeluviranomaiselta. Pääsääntöisesti ehdotus on kannatettavaa, mutta erityisesti haja-asutusalueilla tämä menettely lisäisi terveydensuojeluviranomaisen työmäärää. Lausuntomenettely voisi olla ehdollinen siten, että haja-asutusalueilla rakennusvalvontaviranomainen voisi harkita tarvetta lausunnon pyytämiselle. Lausunnon pyytäminen voisi olla pakollista esimerkiksi tiheään asutuilla alueilla, pohjavesialueilla ja vesistöjen läheisyydessä.

Suurten yleisötilaisuuksien hygieeniset järjestelyt, talousveden hankinta ja jätevesien johtaminen ovat keskeisiä tekijöitä, joista voi aiheutua terveyshaittaa ihmisille. Terveydensuojelulakiin tulisi palauttaa suurten yleisötilaisuuksien ilmoitusvelvollisuus. Näin terveydensuojelu saisi varmemmin tiedon tapahtumista ja voisi puuttua riskialttiisiin kohtiin. Tämä ilmoitusvelvollisuus helpottaisi myös tapahtumien tupakkalain mukaista savuttomuuden valvontaa.

Ehdotus pienten uimarantojen valvonnan ja näytteenoton keventämisestä ei ole kannatettavaa. Rantojen valvonnan riskiperusteisuus on pääosin käytössä jo nyt ja valvonta tehdään usein kuntakohtaisilla uimarantakierroksilla. Niukasti varustelluillakin rannoilla on kuitenkin riskitekijöitä, joita on perusteltua tarkastaa kuten esimerkiksi myrkyllisiä kasveja uintialueen vieressä ja wc-järjestelyt. Kuntalaisten yhteydenottojen perusteella uimarantojen turvallisuus ja uimaveden laatu ovat kuntalaisille tärkeitä. Näytteenoton siirtäminen kunnille aiheuttaisi todennäköisesti terveydensuojelussa kuitenkin lisätyötä näytteenoton toteutumisen varmistamisessa ja uusintänäytteenotossa. Lisäksi tässäkin tulisi huomioida näytteenottajan pätevyys.

Yleisen altaan määrittely lainsäädännössä on keskeinen asia. Myös erikoisaltaat ja muut pienemmät vedenkäsittelyllä varustetut isot kiinteät paljut ja vastaavat tulisi määritellä ja lisätä valvottaviin kohteisiin.

Uimahallien ja vastaavien näytteenottotiheydessä tulisi huomioida myös toimijan omavalvonta joko näytteillä tai muilla mittalaitteilla. Näytteenottajan pätevydestä tulisi tehdä selkeä kirjaus lainsäädäntöön. Ehdotus siivous ja muun allastilojen henkilökunnan pätevyysvaatimusta on kannatettava. Lämpimät ja kosteat tilat, joissa liikkuu suuriakin ihmismääriä, ovat väärin hoidettuna merkittävä terveyshaitan riski.

Luku 7 - Asunnon ja muun oleskelutilan sekä yleisten alueiden terveydelliset vaatimukset

-

Luku 9 - Hautausmaat ja hautaaminen

-

Luku 10 - Tiedonhankinta, tarkastus ja valvonta

-

Luku 11 - Tutkimuslaboratoriot ja maksut

3.10 Luku 11 – Tutkimuslaboratoriot ja maksut

Valvonnan perusmaksua terveydensuojelulain mukaisessa valvonnassa on perusteltu, samoin siihen liittyvä indeksikorotus. Koska perusmaksu liittyy vahvasti toiminnan ilmoitusvelvollisuuteen, tulisi ilmoitusvelvollisten kohteiden jaottelu olla yksiselitteinen esimerkiksi Lupa- ja valvontaviraston antamalla ohjauksella. Perusmaksu tulisi asettaa kaikille toimijoille, jos samaa tilaa käyttää useampi toimija. Tämä tulee esille usein esimerkiksi kosmetologisessa ja ihoa rikkovassa toiminnassa.

Terveydensuojeluvalvonnan maksullisuus on perusteltua säilyttää nykyisellä tasolla, mikäli valvonnan resurssit halutaan säilyttää ja jopa lisätä kuluja mm. päivystysjärjestelmän pystyttämiseksi. Lainsäädännön uudistamisessa tulee huomioida, että valvontatuloja tulee kertyä myös suurten kaupunkien ulkopuolella, jossa toiminta ei ole välttämättä kokoluokaltaan suurta, mutta se on paikallisesti merkittävää. Kuntien maksuosuutta terveydensuojelulain mukaisesta valvonnasta ei tule uudistuksella lisätä.

Luku 12 - Kiellot ja määräykset

-

Luku 13 - Pakkokeinot ja seuraamukset

3.12. Luku 13- Pakkokeinot ja seuraamukset

Elintarvikevalvonnasta saadun kokemuksen perusteella seuraamusmaksun käyttöönotto myös terveydensuojeluvalvonnassa on perusteltua. Käytännössä ilmoituksen tekemättä jättämisestä ei ole nykyisen lainsäädännön perusteella annettu toimijalle sanktioita. Maksun suuruudessa tulisi

huomioida riittävä skaalaus lähtien ja painottuen vähäisiin rikkeisiin kuten esimerkiksi ilmoituksen tekemättä jättämiseen. Seuraamusmaksuun liittyvät viranomaistoimenpiteet tulee ohjeistaa valtakunnallisesti.

Yleisesti voidaan todeta, että terveydensuojelulaissa tulisi säilyttää nykyisen lain mukaisesti vahvat valtuudet puuttua todettuun terveyshaittaan, terveysriskiä aiheuttaviin olosuhteisiin ja lainsäädännön vastaiseen toimintaan.

Luku 14 - Muutoksenhaku ja päätöksen täytäntöönpano

-

Luku 15 - Erinaisia säännöksiä

-

Tietojärjestelmät

3.14 Luku 15 - Erinäisiä säännöksiä

Tietojärjestelmät

Vati-tietojärjestelmän käyttö arkistointijärjestelmänä vähentää hallinnollista taakkaa, mutta tässä yhteydessä tulee tarkasti selvittää täyttääkö se kuntien arkistointivelvoitteen ja miten taataan kunnan hallinnosta ja arkistoinnista vastaavien viranhaltijoiden pääsy järjestelmään tarkastelemaan tietoja. Mikäli tämä toteutetaan, siihen tulee varata siirtävät resurssit ja rahoitus, joka ei saa tulla kuntien maksettavaksi.

Terveydensuojelulain hallintomenettelyjen arviointi ja kehittämistarpeet

-

Liite 1 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus asunnon ja muun oleskelutilan terveydellisistä olosuhteista sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista (545/5015)

Liite 1 Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen asunnon ja muun oleskelutilan terveydellisistä olosuhteista sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista (545/2015)

Asetukseen tehty kehitysehdotukset ovat kannatettavia. Valvonnan näkökulmasta on tarpeen nostaa esiin muutamia keskeisiä seikkoja, jotka ovat aiheuttaneet ongelmia nykyisen asetuksen soveltamisessa.

Kuten kehitysehdotuksissa todetaan, tulisi asetuksen nimeä lyhentää ja selkeyttää. Ulkopuolisten asiantuntijoiden pätevyysvaatimuksista tulisi näkemyksemme mukaan säätää erikseen ja tässä asetuksessa keskittyä vain asumisterveyteen liittyviin asioihin.

Asetuksessa tulisi nykyisestä poiketen huomioida erityyppiset tilat kuten kesäasunnot ja hoitolaitokset, joita ei käytetä vakituiseen asumiseen.

Yleisesti asetukseen tulisi tehdä kattava luettelo käsitteistä ja määritelmistä, joita nykyisessä asetuksessa on jätetty pääasiassa tulkinnan varaan tai niistä on annettu hyvin löyhä määritelmä. Tämä selkeyttäisi ja tekisi asetuksen käytön johdonmukaisemmaksi.

Hellehaittoihin liittyvän sääntelyn kehittäminen on tarpeellista erityisesti kohteissa, joissa toimii, majoittuu tai hoidetaan riskiryhmiin kuuluvia ihmisiä.

Ilmanvaihdon virtausnopeuden mittaamiseen liittyvää sääntelyä tulisi selkeyttää ja ilmanvaihdon osalta rakennuksen ikä tulisi ottaa myös huomioon. Esimerkiksi vanhoihin rakennuksiin toteutettavissa ryhmäliikuntatiloissa on haastavaa päästä nykyvaatimusten mukaisiin ilmamääriin ja näissä tapauksissa olisi perusteltua ennemmin varmistaa, että ilmanvaihto on riittävää toiminnalle ainakin tilapäisen toiminnan tapauksissa.

Asetuksen päivityksessä tulisi pyrkiä yhtenäisiin arvoihin, joita asetetaan toisaalla lainsäädännössä. Asetukseen liittyvät ainakin julkisten rakennusten lämpimän käyttöveden lämpötila sekä ensisijaisissa tiloissa aika, jona tavoitelämpötila on saavutettava. Mikrobin kasvun kannalta ei ole merkitystä esimerkiksi rakennuksen iällä, joten teknisten ratkaisujen olisi oltava rakennuksesta riippumatta sellaiset, että tavoitearvot saavutetaan.

Kehitysehdotusta, jossa esitetään selkeytettäväksi terveydensuojelulain, ympäristönsuojelulain ja rakentamislainsäädännön välistä rajapintaa, jotta valvontavastuut eivät mene päällekkäin, on kannatettava. Asetuksessa olisi myös tarpeellista määritellä, missä tilanteissa meluhaitan arviointi kuuluu millekin viranomaiselle, erityisesti rakennusten äänieristykseen ja ulkomeluun liittyvissä kysymyksissä.

Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ilmapitoisuuden toimenpiderajat tulisi määritellä kokonaispitoisuuden ja yleisen yhdistekohtaisen pitoisuuden sijaan yksittäisten yhdisteiden perusteella ja niiden tulisi perustua selkeämmin terveysperusteisuuteen. VOC-yhdisteiden terveysperusteiselle tulkinnalle on tarvetta, koska ikääntyvissä rakennuksissa merkittävä osuus sisäilmahaitoista liittyy ikääntyneisiin tai väärin asennettuihin lattiapinnoitteisiin.

Mineraalivillakuitujen osalta esimerkiksi tarkastuksilla kohteissa aistinvaraisesti todettu rikkoontunut mineraalivillamateriaali sisäpinnoilla tai tuloilmanvaihtojärjestelmässä tulisi myös olla toimenpiderajan ylitys, jonka perusteella edellytetään toimijalta korjaavia toimenpiteitä.

Taloudelliset vaikutukset

Luku 4 - Vaikutusten arviointi

Taloudelliset vaikutukset

Vaikutusten arvioinnissa ehdotuksen mukaisen ilmoitusvelvollisuuden keventämisen taloudelliset vaikutukset on arvioitu melko pintapuolisesti. Vaikutukset vaihtelevat valvonta-alueesta riippuen. Muutoksella ei saa heikentää myöskään haja-asutusvaltaisella alueella toimivien yksiköiden maksutuottojen kertymistä. Esitetty indeksikorotus ei korvaa maksutuottojen alenemista vaan ainoastaan nostaa perusmaksun oikealle tasolle.

Ympäristövaikutukset

-

Muut ihmisiin kohdistuvat yhteiskunnalliset vaikutukset

-

Mäkelä Silja
Hollolan kunta, Päijät-Hämeen ympäristöterveys -
Ympäristöterveyslautakunta 27.5.2025